

Yorgun Düřtüm

– Can İyisever · 18 Mayıs 2012

Yorgun düřtüm düşüncelerin içindeyim,
Yok, olup da ufuklara dalıp gideceğim,
Sanki uçmaktayım bulutlar içindeyim,
Yaşadıklarımın yükünü ben çekmekteyim..

Yorgun düştüm sevda sağnağın da,
Solan, yok olan hazan zamanında,
Yıpranan yüreğim ufalanan parçalarda,
Duygular zincirlenmiş sanki karanlıklarda..

Yorgun düřtüm, bütün yükler omzumda,
İlerleyemez olmuşum adımladığım yollarda,
Hayal ve umutlar savruldu rüzgarlarda,
Hepsini yıkıp atsın, güzel olur günü sabahında..

Yorgun düřtüm, çektiğim imtihandan,
Şikayetim yok gelenler yaratandan,
Kabına doldurmuyor yine de kalıyor kalan,
Koşuşturmalar bitecek elbet son olmadan..

Yorgun düştüm, her şeyi düşünmekten,
Dermanlar kalmıyor, bitip tükenmekten,
Bu aciz beden kurtulunca çile çekmekten,
Acı tatlı yaşamda yoktur bir şey şikayetten..

Yorgun düştüm, kara toprağa doğru giderim,
Ne yaparsam, yaşarsam onu götüreceğim,
Gül yüzlerin solmadan gülmesini isterim,
Yorgun bedenimle kendim yaşar giderim..

Yorgun düřtüm, malın mülkün olsa ne fayda,
Her şeyin sahibi bir yaradan soracak yanında,
Ne yaşadıysak saklıdır onun verdiği fermanda,
Ne olursa olsun hesabımız verilecek huzurunda..

Yorgun düřtüm, artık gitmek istemiyor bedenim.
Dönölmez bir akıřa doğru öyle ilerlemekteyim,
Bir şey yok yanında vicdanımla, kendi, kendimleyim,
Yorgun bedenimle huzuru ilaha doğru gitmekteyim..